

[Gade]

Det er, hvad Folketinget fik at vide. Vi ved i dag, at skatteministeren vidste, at det, der står på tryk her, ikke passer, at der var dokument efter dokument fra embedsmænd, som havde sagt til regeringen: Det går ikke i forhold til EF. Men skatteministeren valgte at informere Folketinget på en sådan måde, at Folketinget troede, den hellige grav var vel forvaret. Hvordan kan hr. Aagaard så stå og sige, at der er givet de relevante oplysninger? Folketinget er blevet forholdt de relevante oplysninger. Det er jo realiteten.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Aagaard er jo et positivt menneske og kan tilsyneladende få selv den værste situation til at virke som den største triumf. Jeg må minde hr. Aagaard om, at det, der skete den 31. marts – hvis det skulle have forbigået hr. Aagaards opmærksomhed – rent faktisk var, at Danmark tabte ved EF-Domstolen. Vi vandt ikke sagen, og den tale, hr. Aagaard har holdt i dag, skulle have været holdt, hvis Danmark havde vundet sagen.

Når så hr. Aagaard udnævner efteråret 1987 til at være et smart skaktræk, så har man jo gjort det politiske arbejde her i Danmark til en form for gambling, hvor man håber på, at den går nok. Man spiller højt spil, og når man så taber, vil man ikke engang erkende, at man har tabt.

Jeg skal minde hr. Aagaard om, at det forløb, der var i forbindelse med vedtagelsen af arbejdsmarkedsbidragslovgivningen, ikke var ganske uden problemer. Der kom jo i hundredvis af henvendelser fra særlig de mindste virksomheder, der dokumenterede, hvordan ambien ville blive en kæmpebyrde for dem, fordi de ikke tidligere havde betalt de fem andre afgifter, der blev fjernet, men nu skulle til at betale arbejdsmarkedsbidrag. Det var kun derfor, Folketinget begyndte at rette op på tingene, lavede særlige regler for dem med det mindste antal ansatte osv. osv. Så jeg ved ikke, hvor smart det skaktræk var, man foretog i 1987.

Særlig med tanke på statsministerens ord, hvis vi kigger i bakspejlet, er det et meget dårligt valgt udtryk til debatten i dag, at man ligefrem siger, det var et smart skaktræk. At man foretager sig noget, der betyder, at det danske

samfund og den danske stat og det danske Folketing bliver underkendt ved en domstol og får erklæret hele molevitten for ulovlig, er ikke noget smart skaktræk, og jeg kan ikke forstå, hvordan Det Konservative Folkeparti kan have den opfattelse af hændelserne i 1987.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hr. Aagaard mente, så vidt jeg kunne høre, at den medieomtale, der var om EF-spørgsmålet også tilbage i 1987, på en eller anden måde skulle frikende regeringen. Det er jo i hvert fald en katastrofal konklusion i forhold til folketingsbehandlinger af lovgivning, for bl.a. med baggrund i den medieomtale stillede Folketingets Skatteudvalg et spørgsmål til skatteministeren, til regeringen, og fik et klart svar, nemlig at der ikke var problemer.

Derudover vil jeg sige til hr. Aagaard, at jeg synes, hr. Aagaards tale var præget af mange ting, der ikke havde meget med denne forespørgsel at gøre. Derfor vil jeg gerne ride op – så vi ikke kører ud ad et skævt spor – at det her må handle om, hvorvidt Folketinget er blevet vildført af regeringen, eller som der står i dagsordenen, »i hvilket omfang Folketinget har modtaget mangelfulde eller forkerte oplysninger«, og hvorfor regeringen har holdt Folketinget i uvidenhed i hele forløbet siden 1988 på trods af alle de EF-advarsler, regeringen har modtaget, og som blev konkluderet i dommen den 31. marts.

Det er indholdet i det, vi skal forholde os til. Det er indholdet i det, vi senere i Udvalget for Forretningsordenen skal undersøge, skal have svar på og skal konkludere på. Nogen må have ansvaret i denne sag, og Folketinget kan ikke være tjent med, at man bare siger nå i et forhold, som er af afgørende betydning for, om Folketinget kan gennemføre en lovgivning med tryghed for, at det sker med baggrund i oplysninger, som er korrekte, når vi træffer vores beslutninger.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Må jeg sige til hr. Ole Espersen, at når jeg udtrykte mig, som jeg gjorde, så var det udelukkende med baggrund i den ene domstolsafgørelse, der lå forud for ambilovens vedtagelse